II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 10. november 1999

om den støtte, regionen Toscana (Italien) agter at yde til avlssektoren med henblik på Chianina-racens udvikling

(meddelt under nummer K(1999) 3866)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(2000/286/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

efter i overensstemmelse med nævnte artikel at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger [1] og under henvisning til de fremsendte bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. **Sagens hidtidige forløb**

(1) Ved skrivelse af 5. december 1997 anmeldte Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3, en støtteordning til avlssektoren med henblik på Chianina-racens udvikling.

(2) Ved skrivelse af 4. marts 1998, registreret den 5. marts 1998, og ved skrivelse af 7. juli 1998, registreret den 13. juli 1998, fremsendte Italien yderligere oplysninger til Kommissionen.

(3) Ved skrivelse af 28. august 1998 anmodede Kommissionen på grund af sommerferien de italienske myndigheder om en forlængelse på fem arbejdsdage af den frist, inden for hvilken den skulle vedtage en beslutning om den anmeldte støtte.

(4) Ved skrivelse af 29. september 1998 underrettede Kommissionen Italien om sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for omtalte støtte. Italiens Faste Repræsentation blev underrettet om Kommissionens beslutning om at indlede proceduren ved skrivelse SG(98) 035729 af 16. september 1998.

(5) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Kommissionen opfordrede de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i den forbindelse.

(6) Ved skrivelse af 23. oktober 1998 og af 11. december 1998 sendte de italienske myndigheder Kommissionen deres bemærkninger til procedurens indledning.

(7) Ved skrivelse af 14. januar 1999 og af 15. januar 1999 modtog Kommissionen desuden bemærkninger fra andre interesserede parter. Disse bemærkninger blev videresendt til Italien, så Italien kunne give sin holdning til kende i den forbindelse. De italienske myndigheder fremsendte deres egne bemærkninger ved skrivelse af 12. maj 1999.

II. **Beskrivelse af og tidsplan for støtteordningen**

Beskrivelse

(8) Den anmeldte støtteordning består i en treårsplan (1997-1999) for beskyttelse og forbedring af Chianina-kvægracen, der er en lokal race, hvis navn netop kommer af området Val di Chiana (Toscana), hvor denne race stammer fra.

[1] EFT C 390 af 15.12.1998, s. 15.

(9) Støtteordningen tager sigte på at forhindre den konstante forringelse, som denne race er udsat for, ved at bevare og om muligt forbedre genmaterialet samt ved at yde støtte til opdrætterne, så de kan imødegå de ekstraudgifter, der er forbundet med at opdrætte denne race i forhold til andre mere produktive og mere rentable racer.

(10) Det fremgår af de oplysninger, de italienske myndigheder har fremsendt, at den samlede bestand af denne race er faldet med over 80 % på landsplan i de sidste 40 år, idet bestanden er gået fra 510 000 enheder i 1954 til de nuværende 100 000 enheder [2]. Chianina-racens udvikling i de sidste 30 år illustreres af følgende tabel:

Tabel 1

Udviklingen i antallet af kvæg og køer, som er registreret i stambogen i Italien

År	Registrerede køer	Registreret kvæg i alt
1967	6 981	14 395
1968	7 562	15 592
1974	12 307	25 376
1976	15 335	31 620
1978	14 471	29 838
1980	11 030	22 744
1981	12 362	25 490
1982	13 046	26 899
1983	11 583	23 884
1984	11 093	22 873
1985	12 125	25 002
1986	13 677	28 200
1987	14 511	29 921
1988	15 759	32 246
1989	16 412	34 168
1990	17 134	35 873
1991	16 199	33 528
1992	15 551	31 801
1993	14 228	29 298
1994	13 959	29 767
1995	14 072	30 622
1996	13 635	30 021

[2] *Kilde:* Racesammenslutningen.

Det fremgår af ovenstående tal, at efter at være blevet mere end fordoblet mellem 1967 og 1990 faldt antallet af registreret kvæg i alt og antallet af registrerede køer fra 1990 med et årligt gennemsnit på henholdsvis 2,7 % og 2,9 %, idet disse antal gik fra 35 873 og 17 134 enheder i 1990 til 30 021 og 13 635 enheder i 1996.

(11) Den første betydelige nedgang i racen, som skete i 50'erne og 60'erne, skyldtes navnlig mekaniseringen af landbrugsbedrifterne med den heraf følgende reduktion af det antal Chianina-kvæg, der blev anvendt som trækdyr på grund af deres styrke og modstandsdygtighed over for de vanskelige arbejdsbetingelser. Nu skyldes racens nedgang hovedsagelig Chianina-racens store opdrætsomkostninger og den ringe fortjeneste, som denne race giver opdrætterne i forhold til andre og mere rentable kvægracer. De fleste bedrifter er små og ligger i vanskelige bjerg- eller bakkeområder, hvilket ikke giver mulighed for nogen stordriftsfordele eller reduktion af omkostningerne. For at overleve er opdrætterne tilbøjelige til at slagte det størst mulige antal køer, før de kælver for første gang. Denne praksis har medført en forringelse af racens genmateriale og genetiske diversitet, hvilke går ud over udvælgelsesprocessen og den fremtidige genetiske forbedring af racen. De italienske myndigheder frygter, at denne forringelse på langt sigt kan bringe racens konkrete overlevelsesmuligheder i fare.

(12) De planlagte foranstaltninger for at modvirke denne tendens er følgende:

Foranstaltning 1: Støtte til gennemførelsen af et kunstig inseminingsprogram, hvor der tages højde for finansieringen af følgende pilotaktioner:

a) produktion af fostre med et meget stort genetisk potentiale (udtagelse af æg fra fem måneder gamle kvier og in vitro-befrugtning med sæd fra de bedste avlstyre), samt

b) indsætning af de befrugtede æg i avlskøerne. De eksemplarer, der bliver født, vil blive anvendt som ægdonorer og herefter som avlskøer for køernes vedkommende og som avlstyre (efter en gentest) for tyrenes vedkommende.

Støttemodtageren er den regionale sammenslutning af toscanske opdrætterforeninger (Unione Regionale delle Associazioni Toscane Allevatori, forkortet URATA), som vil stå for gennemførelsen af ovennævnte pilotaktioner.

Foranstaltning 2: Støtte til købet af avlstyre af Chianina-racen i de kvægbrug, der er registreret i stambogen. Støtten består i et tilskud på op til 40 % af investeringsudgifterne.

Støtten ydes til opdrættere, som opdrætter Chianina-racen, og som er registreret i stambøgerne og etableret i regionen. Disse opdrættere vil indkøbe certificerede avlstyre.

Foranstaltning 3: Støtte til bevarelsen indtil første kælvning af de voksne køer af Chianina-racen, der:

a) er født i et kvægbrug, som er registreret i stambogen

b) selv er registreret i stambogen

c) kælvede første gang i et kvægbrug registreret i samme stambog.

Støtten skal udbetales i form af en præmie på 350 000 ITL (cirka 175 EUR) pr. dyr. De italienske myndigheders formål med denne præmie er at opmuntre opdrætterne til at anvende køerne som avlskøer i stedet for at sælge dem eller opfede dem til kødproduktion, hvilket hidtil har været det mest rentable og mindst risikable for opdrætterne. Ved at begrænse støtten til de dyr, som opfylder de beskrevne betingelser, har de italienske myndigheder til hensigt at udvikle Chianina-køernes genmateriale. Støtten vil kunne ydes til alle opdrættere, hvis registrerede dyr opfylder de fastlagte betingelser.

(13) I sin beslutning om at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, gav Kommissionen udtryk for en alvorlig tvivl med hensyn til foranstaltning 3's forenelighed med fællesmarkedet, da det ud fra de italienske myndigheders oplysninger lod til, at denne støtte er en ren driftsstøtte, som tager sigte på at mindske opdrætternes udgifter til den almindelige udførelse af deres aktiviteter, og som ikke har nogen som helst påvist strukturel effekt på sektorens udvikling som helhed.

(14) Med hensyn til foranstaltning 1 og 2 angav Kommissionen desuden klart, at ud fra et indholdsmæssigt synspunkt kunne begge foranstaltninger principielt godt være omfattet af den undtagelse, som er nævnt i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c). Kommisionen besluttede dog også at indlede proceduren efter artikel 88, stk. 2, over for disse to foranstaltninger, da den var alvorligt i tvivl om, hvorvidt hele den anmeldte støtteordning havde tilbagevirkende kraft. Det ville i bekræftende fald gøre en eventuel godkendelse af de to foranstaltninger ugyldig. I så fald ville hele støtteordningen nemlig have mistet sin nødvendige karakter, der er et nøgleelement i Kommissionens vurdering af statsstøtte, og støtteordningen ville således blot være en ren driftsstøtte og dermed uforenelig med fællesmarkedet.

Tidsplan for støtteordningen

(15) Det fremgår af oplysningerne i de italienske myndigheders oprindelige anmeldelse, at programmet, som skulle have en varighed af tre år, var planlagt til at finde sted i perioden 1997-1999.

(16) I det anmeldte forslag til afgørelse fra regionsrådet (Consiglio regionale), som blev fremlagt af regionsstyret (Giunta regionale) den 10. november 1997, var der taget højde for en finansieringsramme på 500 000 000 ITL for 1997, mens man for de efterfølgende års vedkommende henviste til budgetterne for henholdsvis 1998 og 1999.

(17) Bevillingen på 500 000 000 ITL for 1997 til støtteordningens foranstaltninger tydede på, at den planlagte støtte også kunne ydes til de aktioner, der var blevet gennemført i 1997 før den dato, hvor regionsstyret fremlagde forslaget til afgørelse om støtteordningen og den hermed forbundne finansiering for regionsrådet. Med andre ord kunne støtten i visse tilfælde ydes med tilbagevirkende kraft, det vil sige til udgifter, der blev afholdt, før den potentielle støttemodtager fik behørig tilladelse til at anmode om støtten. Under disse omstændigheder ville støtten ikke have nødvendig karakter [3], eftersom den planlagte aktion ville blive foretaget under alle omstændigheder, også i tilfælde af, at der ikke blev ydet nogen støtte (eller i tilfælde af, at de offentlige myndigheder ikke afgav et bindende løfte om at yde denne støtte). Støtten ville således være en driftsstøtte [4] uden nogen strukturel effekt på sektoren som helhed, og den ville dermed være uforenelig med fællesmarkedet.

(18) For at belyse dette punkt opfordrede Kommissionen ved skrivelse af 9. januar 1998 de italienske myndigheder til at forklare, om programmets foranstaltninger allerede var blevet gennemført i 1997, eller om den gennemførelsesperiode, der var planlagt i det program, som blev anmeldt den 5. december, var blevet ændret i mellemtiden.

(19) Ved skrivelse af 4. marts 1998 svarede de italienske myndigheder, at »de støtteforanstaltninger, der er planlagt i det pågældende program, ikke er blevet gennemført i 1997, og den angivne programperiode er ikke blevet ændret«.

(20) Ifølge Kommissionens fortolkning var støtten endnu ikke blevet udbetalt, men den kunne være blevet udbetalt til udgifter, som blev afholdt, før de potentielle støttemodtagere havde opnået behørig ret til støtten. Kommissio-

[3] Se Domstolens dom af 17.9.1980 i sag 730/79, Philip Morris Holland/Kommissionen, Sml. 1980, s. 2671.

[4] Se dom fra Retten i Første Instans af 8.6.1995 i sag T-459/93, Siemens SA/Kommissionen, Sml. 1995 II, s. 1675.

nen besluttede derfor at indlede proceduren over for alle de tre foranstaltninger, der var taget højde for i den anmeldte støtteordning, som følge af støttens eventuelle tilbagevirkende kraft.

III. **De interesserede parters bemærkninger**

(21) Kommissionen har modtaget bemærkninger fra to interesserede parter, nemlig ved skrivelse af 14. januar 1999 fra URATA (den regionale sammenslutning af toscanske opdrætterforeninger), som også er støttemodtager med hensyn til foranstaltning 1, og ved skrivelse af 15. januar 1999 fra COPA (sammenslutningen af landbrugsorganisationer i EU).

(22) Begge de interesserede parter har samme opfattelse. I ovennævnte skrivelser fremhæver de nemlig Chianina-racens enestående kvaliteter samt den rolle, som denne race spiller for økonomien i randområder, hvor opdrætterne har nogle vanskelige leve- og arbejdsbetingelser, og de understreger ligeledes den ubetydelige effekt, støtten har på konkurrencen og på samhandelen mellem medlemsstaterne. Begge de interesserede parter gav således udtryk for deres fulde støtte til de italienske myndigheders initiativ for at beskytte denne race og modvirke dens forringelse. På baggrund af disse betragtninger har begge sammenslutninger opfordret Kommissionen til at ændre holdning og til at godkende det foreslåede program i sin helhed, så der bliver truffet nogle foranstaltninger, før det er for sent, og før Chianina-racen bliver en udryddelsestruet race.

IV. **Italiens bemærkninger**

(23) Ved skrivelse af 23. oktober 1998 sendte de italienske myndigheder Kommissionen regionsstyrets afgørelse nr. 1205 af 19. oktober 1998, som indeholder nogle af de bemærkninger og oplysninger, Kommissionen har bedt om i forbindelse med den procedure, der er indledt efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2. I samme skrivelse opfordrede de italienske myndigheder ligeledes Kommissionen til at forlænge den foreskrevne tidsfrist på en måned for bemærkningernes fremsættelse. De italienske myndigheder fremsendte yderligere bemærkninger ved skrivelse af 11. december 1998.

(24) De bemærkninger, som de italienske myndigheder fremsatte i deres første skrivelse af 23. oktober 1998, kan opdeles i fire hovedpunkter.

(25) For det første gør de italienske myndigheder gældende, at proceduren ikke er blevet overholdt. De mener ikke, at Kommissionen har overholdt den periode på to måneder, som Domstolen [5] giver den til at udtale sig om de støtteforanstaltninger, der anmeldes til den i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 3.

Myndighederne hævder, at Kommissionen skulle have udtalt sig om den pågældende anmeldelse senest den 5. maj 1998, det vil sige senest to måneder efter de italienske myndigheders svar af 4. marts 1998 på den forespørgsel om yderligere oplysninger, som Kommissionen havde rettet til dem ved skrivelse af 9. januar 1998. De italienske myndigheder bestrider nemlig gyldigheden af Kommissionens supplerende skrivelse af 23. april 1998, i hvilken de italienske myndigheder blev anmodet om at give en skriftlig bekræftelse af deres beslutning om ikke at fjerne foranstaltning 3 fra den anmeldte støtteordning. Ifølge de italienske myndigheder kan skrivelsen af 23. april 1998 ikke betragtes som en anmodning om yderligere oplysninger, da der kun er tale om en gentagelse af anmodningen om de samme oplysninger, som Kommissionen allerede havde anmodet om tidligere, nemlig ved skrivelse af 9. januar, som de italienske myndigheder klart havde svaret på i deres skrivelse af 4. marts 1998. Efter myndighedernes mening kan skrivelsen af 23. april 1998 derfor ikke have opsættende virkning på tomånedersfristen (som således skulle være udløbet den 5. maj 1998), og Kommissionen skulle udelukkende have sendt denne skrivelse for kunstigt at forlænge den almindelige frist.

(26) For det andet stiller de italienske myndigheder sig tvivlende over for Kommissionens fortolkning af karakteren af støtten i foranstaltning 3, hvor den præmie til hver førstegangskælvende ko, som er registreret i racens stambog, og som kælver for første gang i et kvægbrug, der er registreret i samme stambog, defineres som en støtte til dyrets »bevarelse«.

De italienske myndigheder er af den opfattelse, at støtten skal betragtes som et incitament til at fremme forøgelsen af genmaterialet for hunner af denne race i de kvægbrug, der er registreret i stambogen, med det formål at få opdrætterne til at vælge »et opdræt med henblik på avl« af de hunner, der potentielt er egnede til at forbedre racens genetiske udvikling.

(27) For det tredje bestrider de italienske myndigheder Kommissionens fortolkning af det anmeldte programs gennemførelsesperiode og den eventuelle udbetaling af støtte med tilbagevirkende kraft til de aktioner, der blev foretaget i 1997. De italienske myndigheder hævder i den forbindelse, at 1997 blev valgt som start på programmets treårige varighed, da man med hensyn til den nødvendige finansiering af første år henviste til det regionale budget for 1997, det vil sige til budgettet for det år, programmet blev forelagt regionsrådet til godkendelse.

[5] Se dom i sag C-120/73, Lorenz/Tyskland, Sml. 1973, s. 1471, og sag C-84/82, Tyskland/Kommissionen, Sml. 1984, s. 1451.

De italienske myndigheder hævder, at selv om det var klart, at programmet ikke kunne være operativt i 1997, fandt de det ikke hensigtsmæssigt at ændre det på daværende tidspunkt, eftersom dette ville have forlænget Europa-Kommissionens behandlingsforløb yderligere. Det var de italienske myndigheders hensigt af afvente slutningen på det forløb, der var blevet indledt med anmeldelsen til Kommissionen, og efter Kommissionens beslutning at gennemføre programmet i resten af den oprindeligt planlagte treårsperiode, hvilket dengang ville sige 1999, samt at forlænge programmet i det nødvendige tidsrum for at fuldføre treårsperioden, idet myndighederne vedtog regionsrådet afgørelse til dette formål. De italienske myndigheder havde til hensigt at anmelde ændringen i forbindelse hermed til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3.

(28) Endelig stiller de italienske myndigheder sig tvivlende over for Kommissionens holdning, når det gælder vurderingen af foranstaltningen, da de mener, at Kommissionen burde vurdere støtten samlet på baggrund af artikel 87, stk. 3, litra c), og ikke nøjes med at sammenholde foranstaltningerne med de gældende bestemmelser og de tidligere tilfælde. De italienske myndigheder minder desuden om, at Kommissionen har godkendt en lignende foranstaltning til fordel for Chianina-racen i forbindelse med det integrerede Middelhavsprogram for Toscana ([6]). I nævnte programs foranstaltning 1.5 var der taget højde for en gennemsnitspræmie på 190/200 ECU pr. dyr, som var født i udvalgte kvægbrug, når disse dyr nåede en bestemt alder. Chianina-racen var en af de racer, der nød godt af dette bidrag. Foranstaltningen blev vedtaget for at opmuntre opdrætterne til at deltage i de projekter, der tog sigte på en genetisk forbedring af racen.

(29) I den efterfølgende skrivelse af 11. december 1998 gjorde de italienske myndigheder endnu en gang Kommissionen opmærksom på de særlige kendetegn ved kvæg af Chianina-racen, på de økonomiske ulemper ved at opdrætte denne race og på den genetiske forringelse, det begrænsede støttebeløb samt denne races ubetydelige indflydelse på Fællesskabets samhandel.

(30) De bemærkninger, de italienske myndigheder har fremsendt på baggrund af bemærkningerne fra andre interesserede parter, indeholder ingen nye oplysninger i forhold til de bemærkninger, der blev fremsendt til Kommissionen tidligere.

([6]) Regionsrådets afgørelse nr. 336 af 26.7.1988 om procedurer og bestemmelser til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 2088/85 om de integrerede Middelhavsprogrammer for regionen Toscana.

V. **Vurdering**

Vurdering af proceduren

(31) De italienske myndigheders bemærkninger om Kommissionens manglende overholdelse af den tomånedersfrist, Domstolen har fastlagt for undersøgelsen af støtteordningerne, er ubegrundede.

Skrivelsen af 4. marts 1998, i hvilken de italienske myndigheder klart fastslår, at de ikke er villige til at fjerne foranstaltning 3 fra den anmeldte støtteordning, blev nemlig efterfulgt af en række telefonsamtaler mellem Kommissionens tjenestegrene og den italienske forvaltning. Under disse telefonsamtaler, der fandt sted i den normale samarbejdsånd, som kendetegner forbindelserne mellem Kommissionen og medlemsstaterne, havde de italienske myndigheder overvejet muligheden af at ændre programmet efter de retningslinjer, Kommissionen havde foreslået, og de italienske myndigheder udelukkede ikke muligheden af at fjerne foranstaltning 3. Såvel i Kommissionens skrivelse til de italienske myndigheder af 23. april 1998 ([7]) som disse myndigheders svar af 7. juli 1998 ([8]) henvises der til disse telefonsamtaler.

(32) Som Kommissionen understregede i sin skrivelse af 23. april 1998 var det først under den sidste telefonsamtale, at de italienske myndigheder udtrykkeligt udelukkende muligheden for at fjerne den pågældende foranstaltning. I betragtning af denne udvikling var det helt legitimt, at Kommissionen bad om en skriftlig bekræftelse af de italienske myndigheders endelige holdning, der havde været uklart indtil da. Hvis de italienske myndigheder virkelig havde været overbeviste om, at Kommissionens skrivelse af 23. april 1998 ikke havde opsættende virkning, skulle de ved udløbet af det, de anså for at være den reelle frist for Kommissionens udtalelse (5. maj 1999), have underrettet Kommissionen om deres beslutning om at gennemføre foranstaltningen, sådan som det fremgår af Domstolens retspraksis ([9]) og de skulle således

([7]) Der står ordret i denne skrivelse, at »… de italienske myndigheder blev anmodet om yderligere oplysninger ved telex af 9. januar 1998. Disse oplysninger blev fremsendt ved skrivelse af 4. marts 1998 fra Italiens Faste Repræsentation. Efter denne korrespondance fandt der telefonsamtaler sted mellem Kommissionens tjenestegrene og de ansvarlige nationale myndigheders tjenestegrene. Under disse samtaler overvejede man muligheden for at ændre det program, der blev anmeldt den 5. december 1997«.

([8]) Denne holdning blev også bekræftet under samtalerne mellem Kommissionens tjenestegrene og de italienske myndigheder.

([9]) Se Domstolens dom i sag 120/73, Lorenz/Tyskland, Sml. 1973, s. 1471, og sag 84/82, Tyksland/Kommissionen, Sml. 1984, s. 1451.

have givet Kommissionen et lille stykke tid til at reagere ([10]). Myndighederne foretrak i stedet at vente til den 7. juli 1998 med at svare på Kommissionens skrivelse af 23. april 1998 og ventede således to måneder med at bekræfte et svar, som ifølge myndighederne allerede var indeholdt i skrivelsen af 4. marts 1998.

Kommissionen har ikke på noget tidspunkt godkendt støtten eller skabt legitime forventninger om en mulig godkendelse af denne, og støtten er ikke på noget tidspunkt blevet eksisterende i henhold til traktatens artikel 88, stk. 1. Som nævnt i betragtning 4 blev Italiens Faste Repræsentation derfor underrettet om Kommissionens beslutning om at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 3, ved skrivelse SG(98) D 035729 af 16. september 1998.

Vurdering af indholdet

(33) I henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

(34) I artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød ([11]) står der, at medmindre andet er bestemt i denne forordning, er traktatens artikel 87, 88 og 89 gældende for produktion af og handel med de i artikel 1 nævnte varer. Disse varer inkluderer de varer, som er omfattet af den pågældende støtteforanstaltning.

(35) Det anmeldte program går ud på, at der ved hjælp af statsmidler udbetales støtte til særlige landbrugsbedrifter, som unægteligt vil få en uberettiget økonomisk og finansiel fordel heraf, hvilket går ud over andre landbrugsbedrifter, som ikke nyder godt af denne støtte. Når en finansiel støtte ydet af staten styrker en virksomheds position over for de konkurrerende virksomheder, kan der ifølge Domstolens retspraksis ske en konkurrenceforvridning i forhold til de konkurrerende virksomheder, der ikke modtager en sådan støtte ([12]). De italienske myndigheder mener, at støttebeløbet er meget lavt, og at det derfor ikke vil kunne skabe konkurrenceforvridninger. Det skal dog understreges, at hverken støttens relativt lave beløb eller de støttemodtagende landbrugs relativt beskedne størrelse udelukker muligheden for en forvridning af samhandelen mellem medlemsstaterne ([13]). Med hensyn til landbrugssektoren bekræftes denne holdning i Kommissionens meddelelse om de minimis-støtteordninger ([14]), som netop lader landbrugsvirksomhed være undtaget fra de minimis-reglens anvendelsesområde.

(36) De pågældende foranstaltninger påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Fællesskabets samhandel er nemlig betydelig inden for oksekødssektoren. I 1998 importerede Italien 2 372 245 tons oksekødsprodukter fra resten af Den Europæiske Union ([15]), mens Italiens eksport til de andre EU-lande udgjorde 180 757 tons i alt. Samme år beløb værdien af Italiens kvægproduktion sig til 3 226 000 ECU ([16]), og den tilsvarende produktion i hele Unionen beløb sig til 21 465 000 ECU ([17]).

(37) Der er ikke nogen specifikke oplysninger til rådighed på fællesskabsplan om samhandelen med dyr af den særlige race, som støtten er rettet imod. Som bevis for, at støtten ikke ville påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, nævner de italienske myndigheder en produktion af oksekød fra Chianina-racen på 3 312 tons, men anfører ikke det år, denne oplysning gælder for.

(38) Det relevante marked, der skal tages i betragtning i det foreliggende tilfælde, er dog hele EU's oksekødsmarked, som omfatter alle slags produkter fra oksekødssektoren, der er potentielle eller reelle konkurrenter til produkterne fra Chianina-racen, samt markedet for erstatningsprodukter, som forbrugerne kan vælge at købe i stedet for oksekød fra Chianina-racen. Desuden har Domstolen slået fast, at støtte til en virksomhed kan risikere at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og at fordreje konkurrencen, selv om denne virksomhed konkurrerer med produkter fra andre medlemsstater uden selv at deltage i eksporten. Når en medlemsstat yder støtte til en virksomhed, kan produktionen til hjemmemarkedet nemlig forblive uændret eller stige, hvilket medfører, at virksomheder i andre medlemsstater får færre muligheder for at eks-

([10]) I medfør af artikel 4, stk. 6, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1) skal Kommissionen vedtage en beslutning senest 15 arbejdsdage efter modtagelsen af meddelelsen.

([11]) EFT L 148 af 28.6.1968, s. 24. Forordningen er efterfølgende blevet ophævet og erstattet af Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21).

([12]) Se fodnote 3.

([13]) Se Domstolens dom af 21. 3. 1990, sag C-142/87, Belgien/Kommissionen, Sml. 1990, I, s. 959, og dom af 14. 9. 1994, de forenede sager C-272/92, C-279/92 og C-280/92, Spanien/Kommissionen, Sml. 1994, I, s. 4103.

([14]) EFT C 68 af 6.3.1996, s. 9.

([15]) Herunder levende kvæg.

([16]) Inklusive kalve.

([17]) *Kilde:* Eurostat.

portere deres produkter til den pågældende medlemsstats marked. En sådan støtte vil således kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og fordreje konkurrencen ([18]).

(39) Kommissionen konkluderer derfor, at de pågældende foranstaltninger er omfattet af forbuddet i traktatens artikel 87, stk. 1.

(40) Forbuddet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1, er efterfulgt af undtagelser, som er nævnt i samme artikels stk. 2 og 3.

(41) I betragtning af de pågældende støtteforanstaltningers karakter og formål gælder undtagelserne i EF-traktatens artikel 87, stk. 2, tydeligvis ikke. Italien har dog heller ikke anmodet om, at denne bestemmelse i traktatens skulle være gældende.

(42) Artikel 87, stk. 3, omhandler de tilfælde, hvor statsstøtte kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet. Foreneligheden med fællesmarkedet skal vurderes ud fra Fællesskabets synspunkt og ikke ud fra en enkelt medlemsstats synspunkt. For at fællesmarkedet skal kunne fungere korrekt, er det nødvendigt med en restriktiv fortolkning af undtagelserne fra forbuddet mod statsstøtte.

(43) Undtagelsen i artikel 87, stk. 3, litra a), er naturligvis ikke gældende, eftersom støtten ikke tager sigte på at fremme den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse.

(44) Hvad angår undtagelsen i artikel 87, stk. 3, litra b), må det konstateres, at støtten ikke har til formål at fremme virkeliggørelsen af et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse eller at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i Italiens økonomi.

(45) Desuden er støtten hverken beregnet på eller egnet til at fremme og virkeliggøre de målsætninger, som er nævnt i traktatens artikel 87, stk. 3, litra d).

(46) I henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), kan støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner betragtes som forenelig med fællesmarkedet, når den ikke ændrer Fællesskabets samhandels- og konkurrencevilkår på en måde, der strider mod den fælles interesse. Det er derfor nødvendigt at vurdere den anmeldte støtteordning ud fra denne artikel og de særlige bestemmelser, der er gældende i den sammenhæng.

Foranstaltning 1 og 2 — Støtte til gennemførelsen af projekter med henblik på en genetisk forbedring af racen samt købet af renracede avlshanner

(47) Kommissionen understregede i sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 3, at den i princippet godt kunne godkende disse to foranstaltninger, da undersøgelsen af indholdet viste, at foranstaltningerne var forenelige med fællesmarkedet, og at de således er omfattet af undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

(48) Som det fremgår af Kommissionens skrivelse til medlemsstaterne nr. S 75/29416 af 19. september 1975 ([19]), er det nemlig Kommissionens faste praksis at godkende støtte på op til 100 % af de støtteberettigede udgifter med henblik på gennemførelsen af kunstig insemineringsprogrammer, der har en maksimal varighed på seks år, og at godkende støtte på op til 40 % af udgifterne til dyrene, når det gælder købet af renracede avlshanner, som er registreret i stambogerne. Såfremt de ikke overskrider den støttevarighed og -intensitet, der er fastlagt i ovennævnte skrivelse, kan begge foranstaltninger således principielt godt betragtes som forenelige med fællesmarkedet.

(49) Kommissionens beslutning om alligevel at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 3, over for disse to foranstaltninger var begrundet med en alvorlig tvivl om, hvorvidt hele støtteordningen har tilbagevirkende kraft. I bekræftende fald ville en sådan tilbagevirkende kraft gøre en eventuel godkendelse af de to foranstaltninger ugyldig, og den planlagte støtte ville være en ren driftsstøtte, det vil sige støtte uden nogen som helst varig strukturel effekt på sektoren som helhed, og den ville således ikke kunne betragtes som forenelig med fællesmarkedet.

(50) Med oplysningerne i deres skrivelse af 23. oktober 1998 ([20]) fjernede de italienske myndigheder Kommissionens tvivl om de anmeldte støtteforanstaltningers eventuelle tilbagevirkende kraft, da de udelukkede muligheden for, at der ville blive udbetalt støtte til udgifter, som var afholdt, før de potentielle støttemodtagere havde opnået behørig ret til støtten. De lovede desuden at anmelde afgørelsen om gennemførelsesperiodens ændring til Kommissionen.

([18]) Se Domstolens dom af 13. 7. 1988 i sag 102/87, Den Franske Republik/ Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Sml. 1988, s. 4067.

([19]) Forslag til hensigtsmæssige foranstaltninger i forbindelse med den støtte, medlemsstaterne yder til avlssektoren og produkterne fra husdyravl.

([20]) Se betragtning 27.

(51) Begge foranstaltninger kan derfor betragtes som forenelige med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

Foranstaltning 3 — Støtte til bevarelsen indtil første kælvning af de avlskøer, som opfylder bestemte betingelser

(52) Den støtte, der er taget højde for i foranstaltning 3, består i en præmie til bevarelsen indtil første kælvning af køer af Chianina-racen, som opfylder bestemte betingelser. Støtten tager form af en engangspræmie (350 000 ITL) pr. dyreenhed og bevilges ud fra produktionsenheden, hvorfor den principielt er uforenelig med fællesmarkedet. Ligesom det er tilfældet med støtte, der er baseret på den producerede eller markedsførte mængde, på produktets pris eller på produktionsfaciliteterne (dyrefoder osv.), betragtes denne type støtte nemlig som driftsstøtte ([21]), det vil sige støtte, der udelukkende giver støttemodtagerne en midlertidig økonomisk fordel. Støtten har ganske enkelt til formål at mindske støttemodtagernes produktionsudgifter i den periode, støtten bliver bevilget, så de driftsudgifter, de normalt skal afholde til virksomhedens daglige drift, bliver mindre. En sådan støtte har ikke nogen strukturel effekt på sektorens udvikling, og den kan bestemt ikke betragtes som egnet til at fremme udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner. Udbetalingen af denne støtte risikerer desuden at gribe ind i de mekanismer, der er oprettet med den fælles markedsordning i forbindelse med den fælles landbrugspolitik, og at gå ud over de producenter, som ikke modtager en sådan støtte.

(53) Der tages dog højde for en undtagelse fra de strenge forbud mod at bevilge denne støtte i Kommissionens skrivelse til medlemsstaterne nr. S 75/29416, der er nævnt i betragtning 48, og hvori der gives tilladelse til at bevilge en støtte på 30 % til bevarelsen af renracede avlshanner, såfremt der er særlige årsager, som gør en sådan undtagelse berettiget, navnlig årsager af regional karakter ([22]).

(54) Undtagelsen gælder udtrykkeligt for udbetalingen af støtte til bevarelsen af renracede avlshanner og ikke til avlshunner, som foranstaltning 3 i den pågældende støtteordning drejer sig om.

Til trods herfor kunne man hævde, at undtagelsen ligeledes kunne gælde for avlshunner, hvilket ville være i tråd med den praksis, Kommissionen har fulgt i andre tilfælde. Det skal dog understreges, at der er tale om en undtagelse fra det strenge forbud mod bevillingen af støtte baseret på produktionsenheder, som pr. definition er driftsstøtte. Denne undtagelse skal derfor fortolkes restriktivt. Grunden til de forskellige indfaldsvinkler er, at de to typer støtte er af helt forskellig karakter. Opdræt af avlshanner af høj kvalitet spiller en meget vigtig rolle i den genetiske udviklingsproces, da det bidrager til den kvalitative forbedring af hele den zootekniske sektor. Beslutningen om at anvende hanner af høj kvalitet, der er registreret i racens stambøger, som avlshanner udelukker dog muligheden for at opdrætte disse dyr til den mere rentable kødproduktion. Når opdrætterne beslutter at anvende en han til avl i stedet for kødproduktion, vælger de således en kostbar og risikofyldt investering, der, hvis den bærer frugt, kun vil bære frugt på langt sigt. Bevarelsen af avlstyre er forbundet med store udgifter, som ikke kompenseres af indtjeningen fra salget af deres kød, idet prisen på dette sædvanligvis er meget lav. For at begrænse udgifterne mest muligt anvender opdrætterne som regel det mindst mulige antal tyre i længst mulig tid. På langt sigt vil dette uundgåeligt medføre en generel forringelse af bestandenes genmateriale. Ved at indføre en undtagelse for den slags hanner har Kommissionen taget højde for alle disse aspekter, og Kommissionen var af den opfattelse, at den fordrejende effekt af en støtteforanstaltning, der var baseret på produktionsenheder, blev mere end opvejet af en sådan foranstaltnings gavnlige effekt på den strukturelle udvikling i den zootekniske sektor.

(55) Et sådant ræsonnement gælder ikke i samme grad for avlshunner. Når det gælder avlshunner, behøver opdrætterne nemlig ikke at vælge mellem to forskellige funktioner, der udelukker hinanden, for den samme hun kan anvendes — og bliver almindeligvis anvendt — først til avlsformål og herefter til mælke- og kødproduktion, uden at der sker nogen værdiforringelse. I dette tilfælde ville bevillingen af en præmie pr. dyreenhed med henblik på at dække bevarelsesomkostningerne ganske enkelt udgøre en støtte med det formål at mindske opdrætternes almindelige driftsudgifter i forbindelse med deres virksomhed. En sådan præmie ville således falde ind under definitionen på driftsstøtte, der, som det blev forklaret i betragtning 52, ikke er forenelig med fællesmarkedet og derfor ikke er omfattet af undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c). Dette er en forklaring på, hvorfor den i betragtning 53 nævnte undtagelse udelukkende gælder for avlshanner, og hvorfor den i modsætning til andre tilfælde skal fortolkes restriktivt og ikke også kan gælde for avlshunner. Præmien til avlshunner af Chianina-racen er derfor omfattet af det generelle forbud mod driftsstøtte, som af de i betragtning 52 nævnte årsager pr. definition er uforenelig med fællesmarkedet og ikke er omfattet af undtagelsen i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

([21]) Se fodnote 4.

([22]) Se støtteforanstaltning N 490/96, N 636/97 og N 573/98.

(56) De italienske myndigheder bestred Kommissionens fortolkning af den pågældende støtte, der defineres som en støtte til dyrenes bevarelse, sådan som det fremgår af ovenstående beskrivelse. Myndighederne understreger, at støtten snarere skal ses som et incitament, der tager sigte på at få producenterne til at vælge at opdrætte hunner til avl i stedet for kødproduktion. Det skal i den forbindelse understreges, at såvel produktionsretningen som indkomststøtten er en af de fælles markedsordningers opgaver og formål, og som Domstolen har slået fast gentagne gange, udgør disse markedsordninger nogle komplette og udtømmende systemer, der ikke gør det muligt for medlemsstaterne at vedtage nogen som helst bestemmelse, som afviger fra disse systemer eller går ud over deres effektivitet ([23]). I øvrigt vil enhver støtte, der griber ind i de fælles markedsordningsmekanismer, automatisk udelukke en anvendelse af undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 3.

Anvendelse af forordning (EØF) nr. 2078/92

(57) I henhold til de gældende fællesskabskriterier kunne de italienske myndigheder have nydt godt af en undtagelse fra ovennævnte forbud, hvis støtten skulle tildeles dyr fra en udryddelsestruet race. Støtten ville i så fald falde ind under anvendelsesområdet i Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 af 30. juni 1992 om miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget samt om naturpleje ([24]). Beskyttelsen af truede racer er nemlig en af de aktioner, der kan bidrage til, at forordningens målsætninger nås, det vil sige en beskyttelse og forbedring af den genetiske diversitet. Den slags foranstaltninger er derfor berettiget til Fællesskabets medfinansiering eller til at modtage statsstøtte i medfør af artikel 10 i samme forordning, der giver medlemsstaterne tilladelse til at vedtage supplerende støtteforanstaltninger, hvis betingelser eller regler for ydelse afviger fra de i forordningen fastsatte, eller hvis beløb overstiger de heri fastsatte lofter, forudsat at foranstaltningerne træffes i overensstemmelse med målene i denne forordning og med traktatens artikel 87, 88 og 89.

(58) Foreneligheden med nævnte forordnings målsætninger skal vurderes ud fra Fællesskabets kriterier for udryddelsestruede racer med henblik på bevillingen af medfinansiering. I forbindelse med forordning (EØF) nr. 2078/92 betragter Kommissionen en race som udryddelsestruet, når antallet af avlshunner ligger under følgende grænser ([25]):

Tabel 2

Avlshunner pr. race

	Kvæg	Heste	Får	Svin
Racer med stabil bestand	5 000	5 000	7 500	2 000
Racer med faldende bestand	7 500	7 500	9 000	9 000
Racer med stigende bestand	4 000	4 000	6 000	6 000

og når det samlede antal af avlshunner, der er registreret i stambøgerne, ligger under følgende grænser:

Tabel 3

Avlshunner, der er registreret i stambøgerne

Kvæg	Heste	Får	Svin
1 000	1 300	2 000	600

(59) Ifølge de italienske myndigheders tal, som er anført i tabel 1, var antallet af avlshunner, som er registreret i stambøgerne, 13 gange højere end fællesskabsgrænsen i 1996. Selv om alle avlshunner blev registreret, og dette tal således var repræsentativt for hele bestanden af avlshunner, er tallet for 1996 under alle omstændigheder dobbelt så højt som Fællesskabets kriterium for, hvornår en race kan betragtes som truet. Chianina-racen er således ikke en udryddelsestruet race og falder ikke ind under anvendelsesområdet i forordning (EØF) nr. 2078/92.

(60) De italienske myndigheder bestrider ikke, at racen ikke er udryddelsestruet, men de hævder, at hvis den nuværende tendens varer ved, og der ikke bliver truffet nogle foranstaltninger for at bekæmpe den, risikerer racen at blive udryddelsestruet. Myndighederne er derfor overbevist om, at Kommissionen ikke bør nøjes med at undersøge den anmeldte støtte på baggrund af den gældende lovgivning og de tidligere tilfælde, men derimod vurdere den ud fra en bredere synsvinkel i lyset af traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og betragte den pågældende foranstaltning om en foranstaltning, der reelt fremmer sektorens udvikling uden at ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

(61) Med hensyn til de italienske myndigheders bekymring over racens risiko for udryddelse, viser de tal, de har angivet, og som er gengivet i tabel 1, at Chianina-bestanden er faldet med et årligt gennemsnit på cirka 2% siden 1990, sådan som det blev understreget i betragtning 10.

([23]) Se Domstolens dom af 18.5.1977, sag C-111/76, Officier van Justitie/Beert van den Hazel, Sml. 1977, s. 901.
([24]) EFT L 215 af 30.7.1992, s. 85.
([25]) Kommissionens dokument VI/3768/98 om programmer til beskyttelse af den genetiske diversitet hos truede avlsdyreracer eller truede plantearter inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 2078/92.

Af samme tabel fremgår det dog, at dette fald sker efter en periode på mindst 30 år med en hastig forøgelse af racen, hvis bestand blev næsten fordoblet mellem 1967 og 1990. For at underbygge deres argumenter har de italienske myndigheder ligeledes fremlagt nogle prognoser ([26]), der viser, at hvis den nuværende tendens fortsætter, vil antallet af registrerede hunner falde til 10 780 enheder i 2004 (det vil sige til under de nuværende 13 635 enheder). I denne beregning tager de italienske myndigheder dog ikke højde for virkningen af de to støtteforanstaltninger, som Kommissionen principielt allerede har godkendt, og de nævner heller ikke, at de angivne tal under alle omstændigheder stadig ville være ti gange højere end fællesskabsgrænsen.

(62) Med hensyn til bemærkningerne om Kommissionens indfaldsvinkel ved vurderingen af foranstaltningerne skal det understreges, at artikel 87, stk. 3, litra c), udgør en undtagelse fra det generelle forbud mod bevillingen af statsstøtte, der stadfæstes i artikel 87, stk. 1. Denne undtagelse skal derfor fortolkes restriktivt og er udelukkende gældende, såfremt Kommissionen er fuldstændigt overbevist om, at alle de heri nævnte kriterier er overholdt. Foranstaltning 1 og 2 i den anmeldte støtteordning, der har samme formål som foranstaltning 3, opfylder alle de ovennævnte betingelser og er således også blevet godkendt af Kommissionen. Driftsstøtte ligesom den, der er taget højde for i foranstaltning 3, opfylder pr. definition ikke betingelserne i den omtalte artikel og kan derfor ikke godkendes.

(63) De italienske myndigheder har i den forbindelse ikke fremført nogen argumenter, der kan ændre Kommissionens vurdering af, at foranstaltningen udgør en driftsstøtte. Nævnte myndigheder har ikke på noget tidspunkt fremsendt en beregning af opdrætternes ekstraudgifter eller indkomsttab, og de har heller ikke anført, at der skulle være noget proportionalt forhold mellem disse udgifter og den præmie, de påtænker at udbetale. I den oprindelige anmeldelse definerede de italienske myndigheder blot præmiebeløbet som »passende«. I deres skrivelse af 11. december 1998 kommer de med en generel oplysning om, at støtten skulle dække mindst 50 % af ovennævnte »ekstraudgifter«, uden dog at give nogen yderligere detaljer. Kommissionen kan i den forbindelse blot konstatere, at de italienske myndigheders planlagte præmie (180,760 EUR) til en race, der ikke utvetydigt er udryddelsestruet, er næsten 50 % højere end den præmie, der er fastlagt i forordning (EØF) nr. 2078/92 (120,8 EUR) til udryddelsestruede racer.

(64) Desuden er de økonomiske argumenter, der fremføres som bevis for Chianina-opdrætternes vanskeligheder og som begrundelse for støtteudbetalingen (den zootekniske sektors generelle svaghed på landsplan, strukturelle betingelser i kvægbrugene, miljøfaktorer, manglende stordriftsfordele, manglende kvalitetssikringssystemer og strategier for salgsfremme af kødet fra Chianina-racen, eksistensen af et diskriminerende støttesystem i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik i 1992), af meget almen karakter. I disse argumenter beskrives en situation med strukturel svaghed i den zootekniske sektor på landsplan og på regionalt plan, og de italienske myndigheder kan ikke anvende denne situation som en rimelig begrundelse for bevillingen af en støtte, hvis gavnlige virkning på sektoren som helhed de ikke har kunnet påvise, ligesom de heller ikke har kunnet påvise, at der ikke vil ske en forvridning over for de opdrættere, der har de samme vanskelige leve- og arbejdsbetingelser, og som er tvunget til at overleve udelukkende ved hjælp af deres egne midler og egne evner.

(65) Endelig begrunder de italienske myndigheder støttebevillingen ved at henvise til en tilsvarende støtte, som Kommissionen har godkendt i forbindelse med det integrerede Middelhavsprogram for regionen Toscana i årene 1988-1992. Kommissionen havde dengang godkendt et bidrag på 190/200 ECU pr. dyreenhed til et vist antal lokale racer, herunder Chianina-racen. Ifølge de italienske myndigheder er der ingen grund til at lade en anden indfaldsvinkel gælde i det foreliggende tilfælde.

(66) Det skal i den forbindelse understreges, at retsgrundlaget for Kommissionens godkendelse af ovennævnte støtte var en særlig forordning ([27]) om oprettelsen af et specifikt medfinansieringsprogram til fordel for specifikke regioner i forbindelse med den fælles landbrugspolitik og ikke EF-traktatens artikel 87, 88 og 89 om konkurrencebestemmelserne. Den pågældende støtteforanstaltning blev til gengæld anmeldt til Kommissionen i medfør af EF-traktatens artikel 88, stk. 3, og Kommissionen skal derfor udelukkende vurdere den ud fra traktatens artikel 87, 88 og 89. Det betyder, at støtten kun vil kunne godkendes, såfremt den er forenelig med fællesmarkedet i henhold til ovennævnte artikler og ikke på baggrund af andre bestemmelser, som ikke er gældende i det foreliggende tilfælde.

VI. **Konklusioner**

(67) Det fremgår af ovenstående betragtninger, at foranstaltning 1 og 2 i den anmeldte støtteordning kan betragtes som forenelige med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), da de italienske myndigheder har fjernet den tvivl om deres tilbagevirkende kraft, der fik Kommissionen til at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 3, over for disse foranstaltninger. De italienske myndigheder skal anmelde afgørelsen om en ændring af programmets gennemførelse til Kommissionen.

([26]) De italienske myndigheders skrivelse af 11.12.1998 (se betragtning 29).

([27]) Rådets forordning (EØF) nr. 2088/85 af 23.7.1985 om de integrerede Middelhavsprogrammer, EFT L 197 af 27.7.1985, s. 1.

(68) Foranstaltning 3 i den anmeldte støtteordning er uforenelig med fællesmarkedet og er derfor ikke omfattet af nogen af undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 1 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Den præmie på 350 000 ITL pr. dyreenhed (cirka 175 EUR), der ydes til opdræt indtil første kælvning af voksne køer af Chianina-racen, som:

a) er født i et kvægbrug, der er registreret i en stambog

b) selv er registreret i en stambog

c) kælvede første gang i et kvægbrug registreret i samme stambog

er uforenelig med fællesmarkedet.

2. Efter den i artikel 3 omhandlede ændring af gennemførelsesperioden for at undgå en udbetaling med tilbagevirkende kraft er støtten til gennemførelsen af et kunstig inseminerings-program, hvor følgende pilotaktioner finansieres:

a) indsætning af fostre med et meget stort genetisk potentiale (udtagelse af æg fra fem måneder gamle kvier og in vitro-befrugtning med sæd fra de bedste avlstyre)

b) indsætning af de befrugtede æg i avlskøerne

forenelig med fællesmarkedet.

3. Efter den i artikel 3 omhandlede ændring af gennemførelsesperioden for at undgå en udbetaling med tilbagevirkende kraft er støtten i form af et tilskud på 40 % af investeringsudgifterne til købet af avlstyre af Chianina-racen, som er registreret i en stambog, forenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

Italien må ikke gennemføre den i artikel 1, stk. 1, omhandlede støtte.

Artikel 3

Italien skal ændre gennemførelsesperioden for de i artikel 1, stk. 2 og 3, omhandlede støtteforanstaltninger, så der ikke udbetales støtte til udgifter, som er afholdt før datoen for støttens anmeldelse til Kommissionen.

Artikel 4

Italien underretter senest to måneder efter meddelelsen af nærværende beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet med henblik på at efterkomme bestemmelserne.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen